

Samiren eta lagunen abenturak

Baso eta ibaiz inguratutako herrixka txiki batean, Sami izeneko mutil bat bizi zen. Sami mutil alai eta jakin-min handikoa zen, eguzkiaren antzeko ile horia eta izarrak bezain distiratsuak ziren begiekin. Bere herriko inguruak arakatzea eta lagunekin jolastea maite zuen.

Egun batean, Sami basoan zehar zebilela, zuhaitzen artean ezkutatutako egurrezko kutxa zahar bat aurkitu zuen. Intrigatuta, ireki egin zuen eta mapa eta ohar zaharrez betetako altxor bat aurkitu zuen. Begiak zirraraz distiratsu zituela, altxor galdu bat izan behar zuela erabaki zuen eta bila joan nahi izan zuen.

Samik bere lagun leialenak bildu zituen: Joana, Pol eta Laia. Oso desberdinak ziren guztiak, baina gauza bat zuten komunean: elkarrekiko ardura zuten eta beti zeuden elkarri laguntzeko prest.

Mapak eta iparrorratzak erabiliz, lagun taldeak altxor galduaren abentura hasi zuen. Basoan zehar ibili ziren, ibaiak zeharkatuz eta oztopoak ausardiaz eta erabakitasunez gaindituz. Erronkei aurre egin arren, beti elkarrekin egon ziren eta elkar animatu zuten.

Bilaketa bitartean, hainbat proba egin zituzten, haien adiskidetasuna proban jarri zutenak. Une batean, zeharkaezina zirudien ibai nahasi

batera iritsi ziren. Zubirik ikusten ez zutenez, elkarrengan konfiantza izan behar izan zuten irtenbide bat aurkitzeko. Joanak enbor eta sokekin baltsa bat eraikitzea proposatu zuen, eta Polek zuhaitzak mozten laguntzen zuen bitartean. Haien lankidetzari esker, ibaia segurtasunez zeharkatu ahal izan zuten.

Geroago, kobazulo ilun eta misteriotsu batera iritsi ziren. Laia beldurtuta zegoen, baina Samik eta besteek gogorarazi zioten elkarrekin edozer gainditu zezaketela. Linternak eskuan zituztela, kobazuloan sartu ziren, kontu handiz arakatuz bilatzen ari ziren altxorra aurkitu arte.

Baina altxorra jaso zutenean, zarata arraro bat entzun zuten. Bada, kobazuloa sorginduta zegoen eta bere zaindaria esnatu zuten, dragoi erraldoi bat! Laia, Joana eta Pol beldurrez dardarka hasi ziren, baina Samik ideia bikain bat izan zuen. Gogoratu zuen altxorrean dragoia baretu zezakeen ezpata magiko bat zegoela.

Ausardiaz, Samik ezpata hartu eta dragoian zentratu zen. “Ez digu minik egingo berriro lotara joaten laguntzen badiogu!”, esan zien Samik bere lagunei. Herensugeak ezpata ikusi bezain laster, isildu eta bere habian atzera makurtu zen, bakean loak hartuz.

Altxorra eskuetan eta herensugea bakean lo zegoela, lagunak benetako heroi gisa itzuli ziren beren herrira. Abentura beste haurrekin partekatu zuten, adiskidetasunaren, lankidetzaren eta elkarrengan konfiantza izaten jakitearen balioa irakatsiz.

Egun hartatik aurrera, Sami eta bere lagunak herriko heroi gisa ezagutu ziren, eta haien adiskidetasuna inoiz baino sendoagoa bihurtu zen. Eta eguzkia zeruan sartu eta herria bakean loak hartu zuenean, Sami eta bere lagunek irribarre egin zuten, etorkizuneko abenturetan beti elkarrengan konfiantza izan zezaketela jakinda.